

Quadern de teatre. Cultura reforça els festivals estratègics però condiona l'ajuda als altres, com el Shakespeare, que el municipi li doni suport

Festivals en escac

Jordi Bordes

Barcelona

Incredibilitat. Onze dies abans que s'inaugurés el Festival Shakespeare a Mataró es va rebre la notícia que l'Ajuntament (ara governat

per CiU) abandonava el vaixell. Tot i que ja estigués pressupostat per l'anterior equip de govern (PSC-ERC-ICV), es desdient dels compromisos. L'equip del Festival Shakespeare, dirigit per Montse Vellvehí, encara no havia signat cap contracte fins que no rebés el vistiplau municipal. Ja era habitual que tot se signés a darrera hora i els equips de disseny del web i les companyies ja havien avançat feina. La Generalitat, que des de la segona edició havia aportat una quantitat significativa al festival (per la seva ambició), havia reduït de 70.000 del 2010 a 38.000 euros per a l'edició d'enguany. Què hi diu la conselleria de Cultura, ara? Segons recull l'agència ACN, el conseller Ferran Mascarell ha declarat que "és una de les opcions possibles en el context de recanvi dels ajuntaments". El conseller ha afirmat que "un equip nou valora les realitats que té i en funció d'això actua".

El canvi de color dels principals municipis on hi ha festivals és absolut. A més de Mataró, també Tàrrrega, Igualada, Manresa, Salt i Girona, Reus i Barcelona han passat de governs progressistes a les mans de CiU. La

'Hamletas' dirigit per Oskaras Kordunovas, al Festival Shakespeare de l'any passat ■ OKT

Des dels festivals estratègics, Cultura garanteix un mínim de visibilitat de la creació escènica

Generalitat vol potenciar, demanant objectius, els festivals estratègics. En arts escèniques, ha establert que els festivals de referència són: Fira de Titelles de Lleida, Fira de Tàrrrega. Teatre al carrer, Mostra de Teatre Infantil i Juvenil, Festival Grec, Temporada Alta, Trapezi, Festival de Pallassos de Cornellà i Fira Mediterrània. Aquest és el llistat titular que Cultura disposa per mantenir la visibilitat de les arts escèniques a Catalunya, en les seves diverses disciplines. Probablement, queda lloc encara per a un festival de dansa es-

pecífic. Cal dir que responen a diferents fórmules de gestió: des de la privada fins a la municipal o als patronats en què la mateixa Generalitat hi té veu i vot. A més, molt probablement, els nous equips de govern d'aquests municipis veuen en aquests cartells un reclam que genera prestigi al municipi i alhora suposa uns ingressos en restauració i allotjament notables.

Catalunya encara plora la desaparició del Festival Sitges Teatre Internacional (STI). En aquella ocasió va ser el mateix Ajuntament que li havia donat

suport durant anys que va considerar que era una inversió que no beneficiava la ciutat. L'Entrecultures de Tortosa, que també va inventar Ricard Salvat (com l'STI), no va arribar a la quarta edició a causa de l'oposició frontal convergent. Probablement, la dificultat dels petits festivals és la dependència del mateix municipi i, conseqüentment, la dependència de la continuïtat dels equips de govern. Tot i això, és general la reducció de pressupostos (el Ple de riure del Masnou es fa per primer cop sense vela per estalviar despeses). La necessitat d'aclarir les apostes en una conjuntura de crisi, que fa cosa d'un any ja demanava Salvador Sunyer, director de Temporada Alta, perjudica els cartells més petits. Aquests hauran de redimensionar-se o morir.

Vellvehí sabia que la continuïtat a Mataró era molt difícil, perquè CiU ja havia avançat en campanya que no creia en el festival: "O l'havíem de reformular molt o havíem de buscar nova plaça pel 2012". El que no s'esperava de cap manera és que anul·lessin també aquesta edició del 2011. La directora avança que el projecte interessa altres municipis, que s'han mostrat interessats a acollir-lo, de la mateixa manera que Mataró el va absorbir davant les dificultats que generava al poble veí de Santa Susanna. Fonts de la Generalitat confirmen que, si hi hagués una ciutat que l'acollís, continuaria tenint el suport del departament.

Tocsdecobla

Josep Pasqual

Popularitat i popularització

Es capricis de les agendes designen unes dates en concret en què s'acumulen prou activitats perquè els mortals puguem desitjar el poc mortal do de la ubiqüitat. Divendres que ve a les deu del vespre és un d'aquests moments de concentració màgica en què es manifesta aquesta

impossibilitat de ser a tot arreu, amb punts neuràlgics situats bàsicament a Reus, Amer i Calella.

La faceta de la sardana popular és plena de noms propis de la creació que assoleixen una estimació social destacable, gràcies a una manera de fer molt arrelada al seu entorn més immediat. Des de posi-

cions estètiques diferents, però igualment efectives i afectives, el desaparegut Pere Fontàs, ànima eterna de la cobla Selvatana, i el tenora solista Enric Ortí, actualment a les files de la cobla Sant Jordi, han configurat la seva pàgina en la història de la literatura per a cobla popular i de qualitat, la qual cosa es refer-

marà encara una mica més divendres. D'una banda, a Amer, tindrà lloc la presentació del 5è Concurs de Sardanes Memorial Pere Fontàs, amb la cobla Ciutat de Girona, i, de l'altra, la Sala Mozart de Calella acollirà, amb la cobla Sant Jordi, la presentació del primer enregistrament monogràfic de

les prou prodigades sardanes d'Ortí.

Però la popularitat no seria possible sense la popularització que desenvolupen algunes ànimes anònimes però insospitadament imprescindibles que actuen com a veritables evangelitzadors de les causes comunes. En la història del país en troba-

riem diversos exemples, però actualment destaca l'estol de la colla sardanista Rosa de Reus, que divendres celebrarà els seus 50 anys amb un concert de la cobla Reus Jove.

Un 8 de juliol compromès, amb cites totes ple-gades ineludibles per si mateixes, que fan difícil l'elecció de la destinació.